

Version latine n°9 : la revanche d'un « homme nouveau »

Dans son accusation contre Verrès, Cicéron cite une statue de Diane dédiée jadis à Scipion l'Africain, que Verrès a volée à la ville de Ségeste, et dont il a détruit l'inscription. Or, l'accusé a trouvé un défenseur en la personne d'un autre Scipion...

Te nunc, P. Scipio, te, inquam, lectissimum ornatissimumque adulescentem, appello ;
abs te officium tuum debitum generi et nomini requiro et flagito. Cur pro isto, qui
laudem honoremque familiae uestrae depeculatus est, pugnas, cur eum defensum esse
uis, cur ego tuas partis suscipio, cur tuum munus sustineo, cur M. Tullius P. Africani
monumenta requirit, P. Scipio eum qui illa sustulit defendit ? Cum mos a maioribus
traditus sit, ut monumenta maiorum ita suorum quisque defendat, ut ea ne ornari
quidem nomine aliorum sinat, tu isti aderis, qui non obstruxit aliqua ex parte
monumento P. Scipionis, sed id funditus deleuit ac sustulit ? [...]

Deinde ista praeclara nobilitas desinat queri populum Romanum hominibus nouis,
industriis, libenter honores mandare semperque mandasse. Non est querendum in hac
ciuitate, quae propter uirtutem omnibus nationibus imperat, uirtutem plurimum posse.
Sit apud alios imago P. Africani, ornentur alii mortui uirtute ac nomine : talis ille uir
fuit, ita de populo Romano meritis est, ut non uni familiae, sed uniuersae ciuitati
commendatus esse debeat. Est aliqua mea pars uiriliter, quod eius ciuitatis sum quam
ille amplam, illustrem, claramque reddidit, praecipue quod in his rebus pro mea parte
uersor, quarum ille princeps fuit, aequitate, industria, temperantia, defensione
miserorum, odio improborum. Quae cognatio studiorum et artium propemodum non
minus est coniuncta quam ista qua uos delectamini generis et nominis.

Cicéron